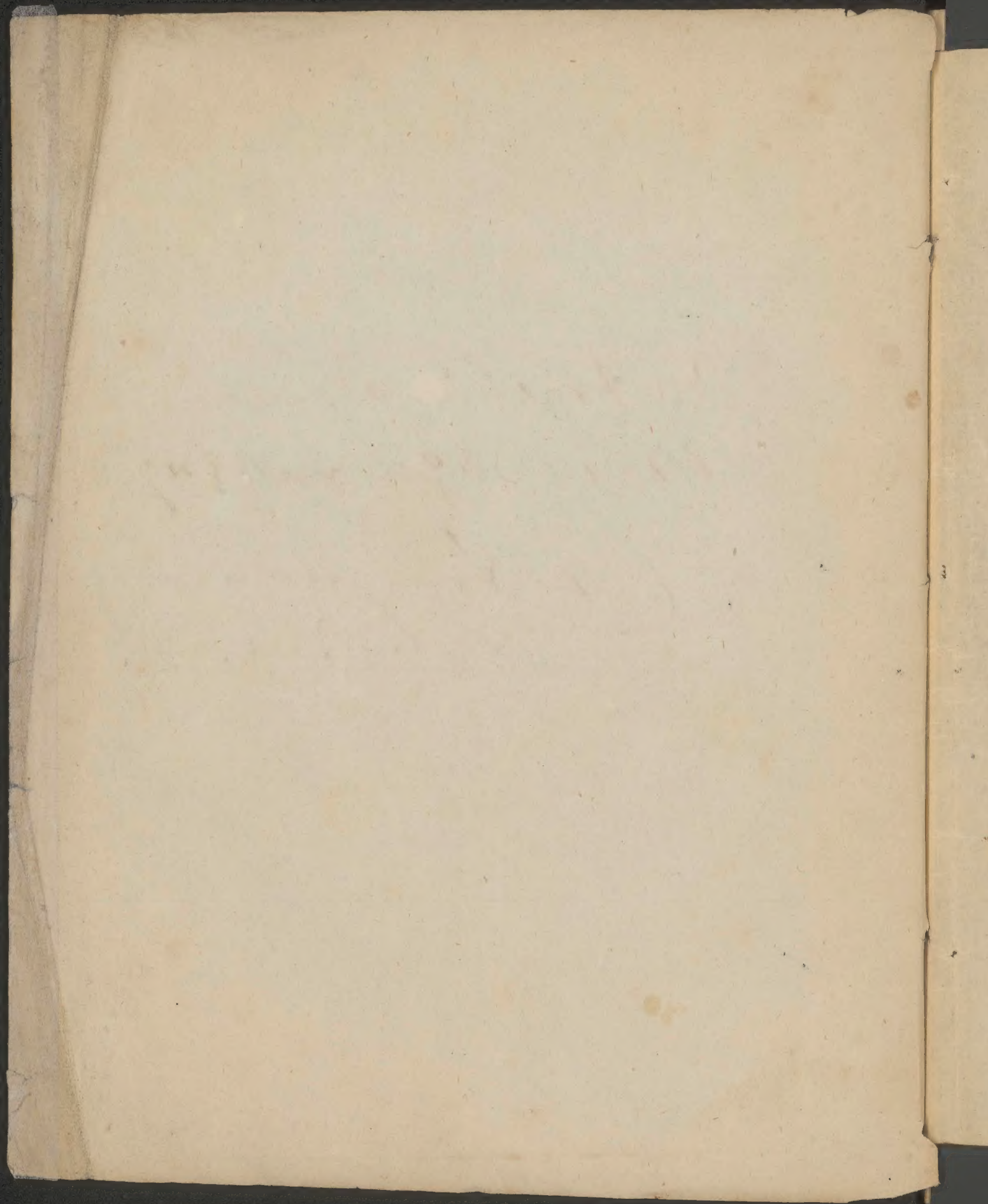

Rps BJ 7982

Da Frebii addawacua
vri Dogu nalisnj

(2 framustine)
p. d. o. K. R.

Diety pod tyt. O potrzebie oddawania cxi Bogu
nie zawiera nic przeciwnego s. wierze lub dobrym
obyczajom. —

w Włocławku dnia 1. Lutego 1871 r.

Ks. Stanisław Chodyński

Cenzor diet religijnych

w Dyec. Kujawsko-Kaliskiej.

Received of the Treasurer of the
County of ... the sum of ...

for ...
the ...
...
...

Witness my hand and seal this ... day of ... 177...

Wielmożnemu *Liedla*

Władysławowi
Knapiriskiemu. K. I. I.

Wielce poświęcającemu się piśmiennictwu
i Literaturze Kościelnej w do woi szar
... carku i przyjaźni ^{leży} ofiaruje
te malusieńkie drukowane

A. Koskowski Ref

Mittheilungen

Wachsthum

der Pflanzen

in der Natur

und in der Kunst

von J. J. Roth

Leipzig, 1841

Verlag von J. J. Roth

O Potrzebie oddawania Cici Bogu

We wszystkich językach wyraz cici znaczący
 uszanowanie, uwielbienie, hoła i służbę. W mowie
 religijnej cicia wewnętrzna rowniemy uczucia
 wiary, uwielbienia, uszanowania, wdzię-
 czności, ufności, miłości, prostuszeństwa,
 jakie się od nas należą Bogu, w którym
 uznajemy zbiór wszelkich doskonałości.
 Takich więc względów wewnętrzna cicia religij-
 na, jest aktem obejmującym to wszystko co
 nam Bógowi i serce dyktują. Jest

Jest ona ofiara czuła, porywczą i gorącą
i jednocześnie tak ze strony rozumu jako
i serca. Obie te władze wysiłając się wzajemnie,
rucają człowieka i ściela u stóp Jego, który
panuje nad wszechświatem i skłaniają go do da-
nia cześci zewnętrznej i wewnętrznej nie skierowaną
w Majestacie Boga. Człowiek w takim położeniu
mawia "świećność" i "wszechmocność" Boga,
a następnie przeżyty pokora, głęboka wiara Jego
wspaniałość, Jego wielkość, a swoją niskość, Jego
wszechwładztwo, a swoją słabość, Jego miło-
sierdzie, a swoją nędzę, Jego mocność, a swoje
ubóstwo. Ocieść więc taka i pojęciem rzeczy spot-
niana dokładnie, jest aktem najczystszej
i najwspanialszym w religji; ponieważ namy-
ska w sobie wszystkie inne, namto, wskazuje
ona przymioty i doskonałość Boga, której

której

ktorej stworzek oddaje cześć najczystsza i najwys-
 sza. Bóg takowa przyjmuje chętnie, widząc dłoń
 wszechmocnej ręki swojej zbliżając się ku Niemu
 w celu oddania powinności takiej jaka się istotnie
 należy Bogu, Stworcy, Kłanicielowi i Odkrycielowi.
 Święty Cyryl Jerozolimski w tej treści wyraża się
 czerci: Jest ona wyznaniem, szczerem naszej ra-
 leńności, uroczystą przysięgą naszej stulebności,
 darunkiem prawdy naszej duszy, należąca od władz
 posiadanych z woli Boga, a zatem jest ofiarą,
 chętną, naszego rozumu, naszego serca, naszego
 ciała, słowem, całego naszego jestestwa.

Cześć naszego rozumu.

Kapłan, aby cześć mogła być zastępującą
 i miłą w oczach Boga, powinna płynąć

ptynać zgodnie tak ze strony naszego rozumu,
jako i serca, poniewaz rozum tylko i serce, sa
wlasniwemi czynnikami mozacemi dzialać w tym
rodzaju; jak rowniez wie tylko sa zdolne na-
dać jej wartość i wartosc.

Rozum przez ten akt exci religijnej korny sie,
przed Najwyższym i Niezaleznym Bogiem
stada Mu darine ze swego światła pojęciowego;
uznaje Jego panowanie i Majestat; czuje
i pojmuje swoja zależność od Niego we
wszystkiem; pragnie tej zależności tak w
czasie jak i w wieczności; a ta spójnia
zależności cala pewność i cala jego skreślenie
kamyka w sobie; poznaje on że sam Bóg
jest, pierwiastkiem jego bytu, oraz źródłem
wszystkich dóbr jakie posiada, tak natural-
nych jak nadnaturalnych; z tego powodu

6
uznaje w Nim jedyny przedmiot swych dą-
żeń i dawcę wszelkiego szczęścia. Takimie-
najważniejsze jest, rozumie wyznać, że Bóg jest
jego Głównym, Źródłem, Światłem, Siłą,
Siłą, Wiercą, Kuchnią, Kuchnią,
i ostatnim końcem jego.

Cześć naszego serca.

Niedu przystępujemy do określenia exci-
prochodzącej z serca i wykazania znaczenia
tego wyrazu excit: mówiąc właściwie, według
etymologicznego rozbioru, innego kierunku
znaczenia nadać mu niemożna nadto
jakie się wyraziło na wstępie niniejszego dzieła.
Isakmiata nas Pański mówi: że excit, zna-
czy tyle, co całym sercem przywiązać się do

(1.) Psalm 71.

istnieje sama przez się, On jest wszechmo-
cny, przed którym wszystko stworzone nie jest,
stał się, który wolą swoją, przez najświętszą
sprawił to, że wszystkie stworzenia istnieć
raczą, i ta sama wola, nie dopuszcza
im wracać w nicieć, z której je wywiódł.

On jeden tylko jest, wielkim, jeden najświęt-
szym, jeden najdoskonalszym, przed którym
wszystko cokolwiek stworzone, jest niedzielnem
i nieczemnem. Rozważajmy więc tego
cierpienia okrótnie poniesione dla nas;
krew przelaną dla wykupienia od śmierci
zastłuzonej; na koniec uwielbiamy za-
wyproczenie nas do łaski i życia w wie-
cznej chwale.

Wielka ościć która nie płynie z serca,
jest bezużyteczna, ponieważ nie posiada myśli.

...i natchnionej, a nie posiadając jej nie
jest, gnana skłonnością serca, lecz tylko przy-
brana w banu niewieleletowne niestępcy,
a tem samem jest porwana, a wielkiego u-
roku miłości, miłości, bo ona tylko
sama jest, a dolna, nadaje jej całkowitą zastu-
pę stawiając ją, na warunkach mogących u-
pełnić jej stronę ujemną. Taką to rozprawę
nie doskonałą, cxcia, wgardził niegdys' Klawca
mówiąc: "Luo ten cxcia mnie ustami, ale serce
jego jest dalekie odemnie" (1) To to właśnie
słowa Duch święty, który pierwszy wstał przed
świątą, aby się wcielił w ciebie, w tym cxcie-
lom Boga swego wieku, Klawca zaś nam naj-
bardziej wyraża tenże błędy na cxcie
swich, który nie wzięliwie dotknął takie
i cxcie nam, a kłótni dłużej żyjemy.

"Podnijcie więc na kolana i nachylcie czoła
wasze, mówi s. Gregor i włożcie i ciałem skus-
pieniem ducha i uckuciem serca; gdyż i intencję
modlitwa woda bezskuteczna zostanie, jeżeli
nie z serca, a nie z ciała."

Właśnie i tak mówi starożytne prawo i
ceci Boga. Powiada ono, że cześć oddawana
Bogu jest tak dawna, jak sam świat; piorun,
bowiem i tak i k' o d' i e i t' a m i e w i e k i e s i e B o g
aby był wielbicielem; Tego, to wielkie
przykazanie powierzone jest, a tysiącznym
wskazaniom pisma Świętego, tak Starożytno-
ści i Nowego przymierza. Król prorok w tym
względzie mówi, że to jest jeden z najważ-
niejszych obowiązków człowieka, i że się oddaje
Bogu w rozmaity sposób np. Cześć Boga
zewnętrznie ciałem, jest to świadczyć Bogu

Bogu przez sprawę czynu przeciwchwaśnie, albo
przez pokotne ułożenie niewłaściwe naszego ciała, usma-
nowanie, jakie mamy w sercu. ^{Ściemu} Bogu

Pod: głowę odkrywamy, albo nachylamy się na
wspomnienie Jmienia Bożego, gdy przykłąkamy,
iż na ławie upadamy przed najwyższym Jego

orkazestwem dla widzenia. Na należącego kocha

postronku, gdy się w iersi bieremy, gdy ręce ku

niebu wznosimy, kiedy śpiewamy pieśni nabożne,

kiedy bywamy na nabożeństwach publicznych,

ułożenie (1) Bożę postawione są dla pomno-
żenia cześci Bożej, kiedy. stuchamy itd. p,

A. Stano się częścią życia wyczerpanych ze zdania

nie filantropów w zgłoszeniu cześci.

czci niewłaściwą formułą, cześcią, prośbą,

ostentacją, wamyśloną, przez niego itd. klękanie

1 Ps: 65.

2 Ps: 68.

3 Ps: 28.

24 Ps: 94.

głaz wysocy. Aniołowie jacy. Kim ciałem bija. 1)

2) Kłanajcie się Bogu na świętej Górze. 2) Kłanaj-

cie się Bogu w Jego świętym mieszkaniu. 3)

Pokłóćcie i pokłonićcie się. Nie, pądlujecie na łow-

ach was. Najwyższego, 4) który was stworzył,

bo On jest naszym Panem, naszym Bogiem,

a my Jego ludem i mieszkańcami Jego w domu.

Kiedy Pan Jezus był kruszącym przez światła,

24 Ps: 14.

świadczył, pismo święte, że temi słowy odzwalał się

do niego: "Bogu Twojemu kłaniać się będziecie!" 5)

• To jest właśnie, co za miastem wyłożyć następne

nico obywateli celom okara mia potrzeby etc.

wszystko, na tem się kończy cały dramat. To sub-

ma stanowić postępek. Inni zaś współczesnicy

postępowego wieku, udają się po argumenta

do pisma świętego "że Jezus Chrystus kazał

etc. Boga w duchu;" więc postanowili oni

a kłanować Boga. Co przez sam duszny hold,

Febra Exc.

Chciałbym ~~do~~ ^zstojem na ~~z~~ ^z duszy ciota, tak
ścisłe ~~wiązała~~ ^{wiązała} się to ~~nie~~ ^{nie} istniejące, że jak
śmierć daje drugiej życie ~~śmierć~~, tak dru-
ga ~~śmierć~~ ^{śmierć} służy na narzędzie do życia ~~śmierć~~
~~śmierć~~

hód; niechże dowiada: ~~z asymetryki~~ ^{z asymetryki} sub geo-
metry; idź potowa może stać na czołach?

I na to zgodził się nasz najukochańszy kato-
 liccki ksiądz biskup Włodzisław Łopaciński,
 gdzie poprzedziła wyprawę na samych
 naczelnymch i najdalszych formach i uroczys-
 tego uroczyska; przeciw któremu istotnie
 wymienione są te słowa; również byt nie-
 sprzeczliwie, jak naszymi i naszymi poetyckimi

rozumnego. Ustrój naszego ciała stały za-
kreślony i kłótych ^usiła swoje wyobrażenie
bierze; bo kłótych w brzmieniu swoim sta-
nie byłaby pustą i nieczynną istotą, jak mi-
wią filozofowie, iż nie ma nic na rozumie

podpowych; to jak tamci, tak i ci chcą w ma-
gijewski spór z Pana Boga "kwilować", nacię-
gając swoje przepięte ręką do swoich nóg i stopy
skłonności. A ja bym powiedział że, zwycięża
iść ić mierz słońce i rosę, jak inteligentna
fudobnego. mówię, mów, one tego kto ich ugię.
Oni ludzie, którzy rozprawiają o postępie sztuki,
o jej maję, że tu granicach na ^oo odkrytych,
sacziliem rby opłali w przedziwny Halickim
rozprawę o postępie (z roku 1872.)

^{Apollon}
Płama z łamie s. Płama, świat widzialny jest,
jest niewidzialny, w którym się oświeca świat nie-
widzialny. Dziwny klóre nas oświeca, i klóre
widzimy, powiadają nam, pragnij, jakich widzieć
nie możemy; opowiadają nam Boga, Jego je-
dności, Jego potęgę, Jego mądrość, Jego dobroć
i Jego Sprawność. 1)

Cel aby się, najprzód w tym świecie niewidzialnym,
to najprzód exercise zewngłana doprowadzi nas do
pożądane go celu; gdyż ona jest, w tym świecie prawną
i praktyczną drogą, przez którą, w tym świecie świat widzialny
wskazuje do świata niewidzialnego: jest, to po-
tężne narzędzie, w którym widzimy prawną i po-
rządkową rzecz nadprzyrodzonego. Na poirecniach
exercise zewngłanej niejako się umyślowią, i nie
leżąc dotykają, stoją, do góry wiary

1) Do Rzym. 1. 20.

wiary i przepis moralności, jakimi są: upadek
 człowieka, jego okrucieństwo, jego nieśmiertelność,
 nadzieja, jego obowiązki i jego racje. Powiem
 więcej, że jest niewolna, jak ten dla religii
 chrześcijaństwa dla miłości. A na jest przedsta-
 nianiem prawdziwym, na przemiany miłości,
 wesoleń lub smutków, według natury prawdy
 i tego przedstawienia. Wiadomo, że jest więc koniecz-
 ną, że jest niewolna jest koniecznie
 potrzebna, tak dla pojedynczego chrześ-
 ciaka, jak i dla całego społeczeństwa.
 Wskazanie naprotiw potrzebna jest dla każdego
 współczesnego człowieka, albowiem człowiek nie
 jest samym duchem. Kończony i duszą i ciałem.
 a więc potrzebuje on koniecznie i duchu i ciałem.
 1) aby okazać swoje, a później swoje męstwo. 1)

1) Wskazanie, że blagana i taka odpowiedź jest prawa

Nie trzeba, abyśmy dotrąwszy do tych chwał i miłości,
wiedząc, o jakich lub ⁽¹⁾nauczyli, nie uciekali się natych-
miast do smutków niewolniczych, które je ⁽¹⁾wprowadza-
ją. Tym bardziej w sercach wielkich i szlachetnych
ludzi, z trudnością tylko rozjaśnia się to nerwica;

prawa i więcej szlachetniejsza jest - i jej odpuszcza-
mu. Kłótnia ona droga prowadzi do nieba, bez
śladów i trasy chce je rozpamiętać i każe się modlić
i prosić w sercu, w sercu spowiedź i pokutę dpra-
wiać, w sercu jeszcze i kara i karalnicę wysłać, o
co to za wyjątkowa droga do zbawienia. Ta sama
wolańcie. Aniołowie postępują, droga samymi duchami
exora; bo ciała nie mają. Ale człowiek jako
ziemski idole i wrocić, na to powinien uwagę
wrzucić, że jedno i drugie wiać się droga; a o tem
się z obojga należy. Na się ofiarą.

uctucia, jakimy ku Bogu żywić powinni,
a uctwem niedługoby słowy, gdybyśmy nie uży-
wali i nakazów niewolnych do ich podziśniania,
szumowania i udziśniania jedni drugimi wiadomi
iż co nie drżało na umyśle, to szybko nie rabi
na nas żywego i słowatego w rażeniu. —

Te, co się dośladź powiedziat, jest równie upi-
jęciem i rozumem naszym; a zatem argumenty
proste: że jest konieczna potrzeba czei słowności
tak dla pojedynczych ludzi, jak i dla ogółu.

Teraz przystąpmy do czei wogółności, a przekona-
my się, że słowność, jako zachęta, pomiędzy
Słownością a Słownością, jest potrzebą dostar-
teczną dla wskazywania, jakim czei słowności
względem Słowności. Te, powinności czei
wieka jest czei konieczna i niezbędna
dla Boga. Wiem, że jest to słowność.

sprowadziwszy i świętą małżeńską się opiera
na ości, a to nie dla tego że się potrzebą ości nie
odbić należy, gdyż łakomą, prawo uważa również
za konieczną, i rokowuje do niej, nie dlatego
oddaje się ości, ale ona uważa być miała
jako środek dla uzyskania radości i nagrody
wiecznej, obiecaną samymi łaskami wielbicielom Boga,
którzy nie mogą osiągnąć bez poświęcenia
się ale łaski i potrzeby koniecznej, wymagającej
i praw natury, i branej ze względu na twórcę,
jaki ma miejsce pomiędzy stworzoną a Jego stwor-
zeniem; a że stworzenie jest dziełem Jego
świętej ręki, zatem winno. Na nie być ości,
ale to, co jest i co tego pomocy nie mogłoby
wykrywać, tak wbyć naturalnym, jak
i moralnym.

skrośna, zmięta, surowa. Śwórcy. I tak kon-
wos oł' m' r' a Klawicela do samarytana, kł' z
ry b' d' z' uł' r' a' o' y' m' u' r' a' z' i' n' n' i' m' i' b' r' o' d' o' a' l' o' m' i' ,
u' r' o' i' s' i' z' c' h' u' s' t' a' z' B' o' g' a' , u' p' a' d' i' t' n' a' s' w' o' j' u' n' o' g'
c' l' u' s' a' . d' r' i' g' u' j' a' z' t' o' t' o' d' o' b' r' o' u' s' i' j' s' t' w' o' . (1) . A S' a' n-
t' o' r' u' s' d' i' s' p' a' n' i' e' d' i' c' i' a' u' s' z' y' , n' a' kł' t' . z' a' s' n' i' e' d' i' c' i' e' z' y' j' e' s' t ,
o' c' h' y' s' t' o' r' o' n' y' c' h ? & d' i' e' w' i' z' e' k' e' d' y' c' a' ? j' a' k' z' j' e' d' n' o' j'
s' t' o' n' y' w' i' d' z' i' n' y' , i' e' n' i' e' n' i' e' m' o' z' e' b' y' c' i' g' o' r' n' i' e' g' o' n' a' d'
o' b' o' j' e' d' n' o' s' c' i' e' c' l' o' w' i' e' k' a' w' r' e' s' t' e' m' B' o' g' a' , t' a' k' z' d' r' u' g' i' o' j'
s' t' o' n' y' s' t' o' n' y' , n' i' e' n' i' e' m' a' j' a' d' n' i' e' b' e' m' s' c' y' g' n' i' e' j' s' z' e' g' o'
i' c' h' w' o' l' e' b' n' i' o' j' s' z' e' g' o' n' a' d' c' h' i' e' k' i' e' r' e' l' i' g' i' j' n' a' o' r' d' u' m' a' n' i' e' m' . z'
n' i' e' Śwórcy . K' a' z' , i' e' o' n' a' w' y' s' o' k' o' k' r' e' s' t' i' a' n' k' o' d' i' r' i' g' a'
i' u' n' o' s' i' n' a' d' t' e' a' p' o' l' e' o' z' e' , x' i' o' n' i' e' k' a' ; p' r' o' t' o' r' e' , i' e'
o' n' a' n' a' l' e' z' y' s' i' e' w' n' a' s' j' a' k' o' h' o' t' e' l' o' w' n' i' e' t' w' o' z' z' p' r' o' t' e' g' o'
s' t' o' s' u' n' k' a' s' t' w' o' r' e' n' i' a' d' o' Śwórcy . J' a' k' u' w' a' x' a' n' a'
c' a' s' i' " j' e' s' t' i' e' n' a' u' w' a' s' i' e' s' i' e' j' a' k' o' u' r' o' i' z' e' w' a' s' t' i' e' k' .

(1) Łuc 17. 21.

wszystkich punktów ziemi ku Bogu; gdyż cześć
oddawana Stwórcy nie zależy jedynie na zewnętrz-
nych formach; raczej jest, holdem duszy wielce
szacowanym i nieodbitie potrzebny. Potrzeba kła-
nić się Bogu, mówi sam Sławca do Samarytan²
i tego czynu Jezus Chrystus zaczął mówić
swoim uczniom, mówiąc: nie odziedziczyliście
Kłaniajcie się Bogu wyśrebrt. Król prorok³,
Wszak to są tylko trzy słowa; na potór male, je-
dnakże kaimykają w sobie domową siłę prawa
i cześć; mówi jeden z Doktorów Kościoła. Toż
samo powołana także wyraźne prawo i na karku
Kłaniajcie się Bogu; lecz samą nieuniknioną
potrzebą wskazyje i drugą rzecz: każdy: o ile
jest Bog! potrzeba Mu pokłon oddać, gdyż

(2) Ioan. 4. 24.

(3) Mat. 24.

gdy ^{sam} ten jest. Uczyniłem nam, i mi
stworzonymi zależnemi od. niego. Tak więc nie tylko
wspomniane miejsca pisma świętego przypominają
nam potrzebę ości, ale i władze umysłowe również
jasno uznają jej konieczność i niejako zmuszają
do niej, a to i z tych powodów że ona jest wielce
słuszną i tak użyteczną, że nas do ostatnich granic
pokory posunąć jest zdolna. Wielako cześć ta nie
jest celem religji, który by nam przysparzał chwały,
lecz przynosi zadowolenie, lecz tylko do jej pośrednictwem
poznajemy wielkość Boga a naszą nicotę, z której
wyprowadzeni jesteśmy przez. niego dla zjednoczenia
się i połączenia z Nim na wieki. Jest prawda niet-
zawodna, iż my sami z siebie jesteśmy niczem a
w tenraz dopiero stajemy się istotami w pojęciach
wyższemu, skoro na skrzydłach wiary uźmiesimy

20
wzmieniemy się do Boga.

Wszak to dopiero za pośrednictwem cici mówna się,
niejakie zanurzyć w sferę miłości i w miłość do serca
Boga, jakoby czerpać do swego istnienia oraz umie-
ścić się w ręku Włochmornego jako w punkcie
środkowym swego wpatnia i przypomnieć sobie nasz
niezmiastek miłości, i kłopot, i pokorę, i kłopot, i kłopot
droni jesteśmy; a więc mówiąc o taciowie cześć Bogu
oddawana łachy nas ze Słowem i spaja, jakoby cześć
ze swoją ciotką. Pędzić na tam, i tam adoracja.
wielkimy jenerem w towarzystwo i w stosunki ze świętymi,
nabawmy się miłości naszą miłością, które są się
nasz więcej zachęcać do oddawania cici Bogu. malując
się bowiem żywni kolory w umyśle naszym, jako płody
i dnieta Słowem. —

My też składając cześć Bogu, zabieramy ściśle

ściśta przyjaźń i wspólność ze wszystkimi szczę-
śliwymi duchami; przez co ich świętość, ich chwota, jest
łatwie nasza, takli uczucia czei naszej dla Stwórcy na-
bierają nową siłę, i nową siłę, nową siłę i
wartości. Żyjąc na tym padole ziemskim jesteśmy
jakby w szkole usposabiającej nas przez cierpienia do
zawoju nieba i niebieskich. Nasze życie i nasza
na ziemi są niezaprzeczenie ważnymi bardzo motywami
w życiu codziennym, a mianowicie: wiara, nadzieja,
umartwienia, cierpliwość; ich w płym rozciąga się do
pewnego stopnia i czasu; jednak w następstwie jak
wszystko ma swój koniec, tak też i one przestają być
działającymi i obowiązującymi; nie na bowiem i roz-
wiewają się przy naszej śmierci ale odcisnąć jak Bóg
złota jest ziemia, że ona dać sprawiedliwym i
gę na ziemi a w niebie pokrywa ich nieprzeżyta
chwota szczęśliwości. —

Terus Excicel

Excicel nasza jest wspaniała; ona też idziec nas
 i tacy z Terusem Chrystusem jako estowickiem,
 w Terusie bowiem i naprzecim excicela nieskonczon-
 nie i doskonałego od wszystkich. Aniołowie i ludzi
 razem wszystkich; posiadając rajem i słońcem,
 składel i składa on i tacy i excicel Bogu Ojcu
 zaśluzgi nieskonczonnej; gdy się każdego dnia ofiaruje
 w. i tacy i tacy i tacy, i tacy i tacy.
 Popieranie. Ofiaruje On się jako głowa wielkiej
 rodziny, której członkami my jesteśmy. Podróż.
 jako nasz Ojciec. Jesteście jako nasz pośrednik.
 Podróż. Jako najwspanialszy Dąb i Stawca nas;
 i tacy ile oddajemy Bogu excicel w duchu i mow-
 dzie i tacy się z tym najdoskonalszym wielbi-
 cielem Boga i korzystamy z niego nieskonczon-
 nego excicel. - Teraz przejdziemy do powagi tema 1.

... a przekonamy się, co mówi o exei. —

Nismo ściśle względem exei Boga; tak się jasno
widać, dokładnie i dokładnie, że nie przedstawia nie
do nadmienienia; wszelka więc wątpliwość ista-
nie musi prawu i potrzebie wielce ważnej;
Najprzód przedstawia ono korzyści, określa i to
mały warunki, daje wzór, w prowadza najlepsze
zasady, do których prawdziwy wielbiciel Boga
powinien się zastosować. —

ci wszyscy, co mieli szczęście zbliżyć się do Jezusa
Chrystusa pod czas Jego pobytu na ziemi wyprasza-
li; ale prośbą swoją nie żądali, nie żądali, nie
dy że skutkiem radawałniacym wracał, nie da-
wając się aby kto kiedy był odrzuconym. Tak: nier-
azę z prostaczków był ksiądz Synagogi; dalej ida-
łędowaty, niewiasta Chananejka, Szeponow-
Wrony i inni; wszyscy ci otrzymali oer

45.
oco prosili. Ocyłamy nawet i to w piśmie świętym,
że cnoty, nieprzyjaciel Boga, przez wygnanie Rósłwa
(Hypstasowego publicznie, doznał niejakiej łaski.
Żeli to uwaszas, kiedy Klawca, następnym razem i. Per. 17.
bie udając się, do ziemi Gerasenickiej, i spotkał
w tej podróży człowieka mającego w sobie cnotę, którego
nikt potkroć nie mógł: cnotę ten był w logozonie
licznym innych cnotów; lekając się, nas aby zupełnie
nie został wygnany, wybiegł do Jerusa i oddał Mu
wskłon przeciw sobie, Alora, posiadał w swą moc i mo-
wił temi słowy: Jerusie Synu Boga, dlaczego
przysłęś przed czasem drzeć nas? Jeżeli nas wy-
gnasz, dozwól nam wejść w tę gromadę wieprzów(?)
Jerus Klawca przychylił się do żądań ducha
nieczystego. Wniosek stał wynikał taki: że
nieprzyjaciel Boga, pełen wiary, miłości, i światości

ufności i postanowienia, jeżeli proszą o łaskę, oddawają
cześć Bogu w Jego świątyni; mogłoby być coś =
nociestenia?... Chociaż otrzymał coikolwiek, chociaż
cześć jako Bogu składał nie miała żadnych przesław
i przysług na miłości, która w tym względzie jest
cięższym obowiązkiem. —

Bóg tylko sam ^{jest} przedmiotem naszej cześci.
~~Satan~~ Na innym miejscu pismo święte mówi,
iż jedynym przedmiotem cześci naszej jest sam Bóg.
"Sam Boga Twemu kłaniać się będziesz" (1). i mu
samemu służyć będziesz". A więc Bóg samemu
winniśmy najwyższą cześć, honor i miłość. Chociaż
byłby kłamał, jakiegoś wielkiego miłował nas Boga,
jako rzeczywistym świętym kłamał, a nie nie

Wice-mojna bawochwalca godnym kony wistniej.
Pismo swiete cieszlo uzywca tego wyrazu ciesz,
co mogloby sprowadzacz wyprawic, lub stawic
znacznik, gdyby nie objaśniono i nieograniczo-
no względniej czei, iaku sie oddaja sobie godno-
cia i ascepcyjnej. Gdy w spótności opo-
niej uzywamy tychże samych oznak, równo-
wanych, tak dla okazywania czei niższej, jak
i dla użyczenia czei najwyższej; napowietas
sama tylko intencja i siła zamiar stanowi
rozróżnienie tych oznak. Ludzie klania-
ją się, skłaniają głowy, kłękają i padają
na twarz, równo ~~tak~~ przedmożnymi jak
i panującymi; a jednakże nie mają
zamiaru oddawania im czei jednakowej.
Panującym oddają cześć ludzką, bez-
względna, a moimym względna i niższa.
Z tego powodu mierzniamy cześć najwyż-
szą, która składa się z użycia i objawów
tylko należnych samemu Bogu, a czei-

o cici niższej i pośredniej, która oddajemy,
Aniolom i Świętym. Przez tę drugą chwylimy,
w Aniolach i Świętych Paniskich owe łaski
nadprzyrzone jakie im Bóg wyświadczył, owe
godność, do której ich wyniosł i owe władze jakieś
im udzielił. Taka cześć niższa była już należąca
i miała miejsce u ludzi. Bóg szedł do Jerozolim:
"Zawij Anioła mego, gdyż imię moje w nim
jest" (1) Widziemy niewiele. Turanimitki kłaniają-
ce się Elieuszowi, który wskrzesił jej syna, a to
czymaby w tym "czcie" godność Świętego
Proroka, meza Bożego i jego moc działania
u ludzi. (2) Podobnie u początku roku spotkamy
norwai można cici, najwyższą, która się oddaje
panującemu, a cici niższą, albo podrzędną, owe
jaką się oddaje jego ministrom i dignitarzom, lubo
jeżeli na królestwie ornat królewski używamy w

(1). Mojż. II. 23.

(2). Królów IV - 9.

umyślny w tych obu dwóch rzeczach. Podobnie rzecz
 się ma i w Religii: co do niej Boga i Świąt i świętych;
 chociaż i tak różnic stanowią tu forma mo-
 dality. Prosimy Boga aby nam łaskę uściszył od
 siebie wprost; prosimy Świąt i Świętych aby
 nam je ujednolili swoim wskazaniem się na nami;
 a to dwie rzeczy całkiem różne od siebie. Ta różnica
 jest także przyczyną w porządku rzeczy takuż innym.
 Uznaki ustanowienia, które składamy sobie w ręce
 stanowią, części względne, części absolutne, a zbowiem
 odnoszą się wprost do jego osoby; ustanowienie czegoś
 iwanioła jego wizerunku, dla jego ministrów, albo
 dla jego postanowionej szeregowej boże części się im
 wyznacza nie przez wzgląd na nich samych, lecz
 przez wzgląd na państwo. Toż samo ma
 miejsce w porządku religijnym.
 Część względna była także u żydów katechizacja

staleciami i przez nich wykonywana: Kłaniając się
mówi Psalmista, w podnóżku nóg Pana, to święte
jest, kłaniając się na górze świętej Jego 1)
Gdy więc myślimy upadli: na Awar przed arką przy-
mierza, przed świątynią, przed górą Syjonu gdy
się modliło ku nim mówiali, nie mieli kamienia
oddawać ani ani górze, ani świątyni, ani arce bo
tylko samemu Bogu, którego sławili tam i teraz.
Gdy przeto i my tak samo czynimy przed wizerun-
kiem Kłaniewiela, przed jego krzyżem, lub też przed
składamy świętym obrządkom, Relikwjom Świątyni
i Kłaniewiela, jak kosiół Jego chce, cześć naszą by-
najmniej nie kończy się na tych symbolach lecz
odnosi się do samego Chrystusa. Niez cześć, którą
składamy Jego świętym, temu samemu odda-
jemy. Jak was słucha, mówi Kłaniewiel, mnie
słucha, kto was gardzi, mnie gardzi, kto

1) Psalm XCXVIII

kto was przyjmuje mnie przyjmuje. 2) A na tem
 chęć bezwzględna i ujętą, najwyższą i podług
 jest uława, przez ludzi powszechnie wyrażoną
 tak w porządku rzeczy cywilnym, jak i religijnym.
 Wielu z naszych braci w grubym zastoju i ślepie
 zapatruje się ze złego punktu na ten wielki
 przedmiot powinności religijnej; po mimowolnym
 słomieniu dokładnego przez ułożonych ojciec Kości-
 oła, nadali wstępnym kierunek temu dogma-
 towi, tak słowem do wyrażenia, a obojętne
 po partem dowodami pisma świętego; wpadło
 wiele w błąd; a mimoto znaleźli: swoją własną
 bery obronę i głoszenie; zapomniała widocznie
 niewiadomości w ich umyśle; a w sercu ktoś;
 starali się oświecić po prostu chrześcijańskimi wyra-
 niemającymi podstawy i imperium świętych
 ich wyznani lub Relikwije, tak jak samych

2) Luk. 10.

samego Boga. Takie ich w tym wyśledzie było ci-
nienie i świadectwo gotowości; pracowali nad
nieumodnieniem, aby mieć obraz ohydnie i osłab-
obudni kwiłki, będąc sami wycieńczeni i wiary
i uczynności dopuszczali się nie praktykowania
nawetnie o krucien'stwa; starali się w piśmiach swoich
satyrycznych u sprawiedliwie niegodziwy swój krok
i pełen skrośni podstęp. Trzymając się jak tygrysy
wsieckie na smutki najdroższe i najskrwawione.
prawać swojej Religji, palili i deptali nogami
Religiję naszych męczeństwach. - Kłuli Tamali
obraz, nie omiedzieli nawet kierunku samego
Zławiciela i Najświętszej Maryi Panny. Patru-
biny w belosia senna i ze łzami w oczach na te
straszne scene do której był upowiadaniem i ter-
chacem przez wczorną Konstancyę Kopronimaj¹⁾

Bardeo więc sprawiedliwie Agm bierboinym

1) Byłaj list. Świetał. wtek VIII,
a najdroższym pierwiastek
tego.

perboisynym Sektarom nadano imię Skornobusów
czyli Obratowców. Oni oni udati ostatnio s ob-
nam swistych narywali w swoich piomach obelżywych
czuich obratów katowstwa kani, gdyż cesarz przez
swoje ukazy tak samo głosił, że obetya kłóśtwa:
miedoneczna nigdy nie miała miejsca wśród Pa-
solskich: gdyż wsiół jux miał na sobę wiek; obryje
swindzaje że żaden Pałok nie oddawał żadnej
rzeczy stworzonej ani bezwzględnej i niezmienną
na leżonej samemu żyłko Bogu; Kardynał Hugo
mówi, że gdyby kto tak kłóśt stworzenie
(jaki Boga) wypierał się stworzyć. 2)

Pismo s. dalej jeszcze, widać warunki dobytego
ani doskonałego: Tenus Christus sam nam takowe
przepisał; dał nam instrukcję swoją; 10.
wsprowadzając w praktyczne wykonanie
obserwację nader miłemi słowy do Samarytanek:

3) Hugo kar. in Job. c. 31.

Samarjanie już to dla pouczenia jej jura dla
wyprowadzenia z błędnego pojęcia o chrz. j. j. k. m.
Samarjanie podlegali; klamali się oni Bogu
na górze Gargym. Tłauca mówi na to, kła-
mali się temu, którego nie znacie, a my odda-
jemy pokłon i hołd temu, którego znamy, ale
nadejdzie godzina kiedy mówię już z błędy
się nie prowadzą i ci się będą G. chrz. w duchu
i powietrze. ~~W~~ Wniosk wywodzi z tych słów
druciarzy że nie prawda jest warunkiem najpeł-
niejszym dokładnej chrz. bez niej jest ona fałszywa
i nie ma, w oczach Boga powinna być prawda
w przedmiocie i w wyrażeniu druciarzom chrz.
namiej.

(1) Samarjanie oddawali pokłon na górze
Gargym i czynili tam ofiary pomimo zakazu
wyrażonego w rozkazie dwunastym Mojżeszowej
~~1~~ Łoan. 4.

Deuteronomii

Najpierwszej księgi ~~Deuteronomii~~ uchylić nie
 wierząc nie robili. Byli w samym Kościele Ter-
 tulinskim, jednakże ci odstępieni spotkali
 je na cześć bosów. Asyryjskich, tak właściwie
 brat Janus Chrysolus polecił w przedmowie oeci
 mówiącej oecie to czego nieznacie.

Niedługo więc sam tylko Bóg powinien być
 najświętszym przedmiotem oeci naszej, zalem
 ocieć go należy w duchu i prawdzie.

Wielka mieszanina, jakiej się dopuszcza
 naród ten ciemny, gruby i ślepy, z samego
 już wglądu na pojęcie nie logiczne, iż
 ocieć bóstwo sobie nieznane, obudka w duszy
 naszej uczucia z grzoty i polepienia: leci i tego
 powodu na słogę się takie przyzwyczajenie
 sprawiedliwa: musimy to wyświadczyć z tożsamością
 to dziś jałowyj ocieć najdroższy wielek

wielu wśród samych nawet chrześcijan. Tak
światło miłości Chrystusowego, Syna Jasn
którego krwi nie ma dla odkupienia grzechu
światła. Duch Święty, Duch Boży, ale
opracowany w sercu nie bierz ^{całkowicie} przed oblicze
Boga? czy nie maż ich w kręgu wiary
serca swego? czy nie spełniaż dla nich ofiar
świętokradki.

Wyznajecie Jezusa Chrystusa, mówią pewnie
Chrześcijaństwo, a jesteście niewiernymi, bo
nie macie miłości i brzoły przedmiotu serca swa-
nego, dla którego jesteście w wygnaniu i poszuki-
niach. Wyznajecie i wierzyć w prawdziwego Boga,
mówią Tertulian, ale Gocenisio fałszywie; przy-
znajecie że On był tylko jeden, a bierzecie ^{całkowicie} przed
wielu. Młoda i potrzebna jest wdzierność
wada dla Boga, skoro się kochać w sobie

„stop pędzonka w Świątyni” Tęże ale jachre
 ma to wzięciu wacnem przetrnaczenie umił na
 ten najwznioslejszy cel, poświęcenie i poświęcenie
 dla swojej śan łazy i natchnienia umysłowe i
 nych, które kindro myśl, holdując ja kiemu
 przedmiotowi lub też oddając się najściślej
 niegodnemu wspomnieniu choć głośnem
 najściślej miedzem powinnam być uciec i tworzyć.
 La komu jachre koryści i porzytek odnieść
 może ze swojej własnej? Kiedy myślimy
 Teresa Chrystusa, to on żyje czołem przed
 workiem wpięciem. Takim sposobem Chrystusa
 umi możemy, jeżeli kałanowi w piernikach
 holdujemy. Toż wiesz umysłowe białe i jachre,
 wola Świątyni i Augustyn, pochłaniając w gło-
 bi kiej niepranizci swoje rozum i serce
 na kawce, a oddając się Bogu umysł i niepranizci.
 1) Damian psalm 24

nie podzielić; nie dozwalać się wyprzedzić nadnemu
ubiegającemu się o to; jeżeli chceć być w prawdzie
i stać się mieszkaniem prawdy - zgruchotać białym
szkłem!

Potrzeba jeszcze, żeby prawda znajdowała
się u czynów tak dobrze jak i w przedmiocie. To
potrzeba doświadczenia. Wszak Chrystus tak mówił
którymś zemi. Staw, że prawdziwi chrześcijanie
będą, czyli Boga w duchu i prawdzie. Według
do tego znajdują się indywidua, których chrześcijaństwo
jest błędne w pojęciu, a to dla tego że ich chrześcijaństwo
jest tylko z ust a rozum i serce są daleko od
od niego.

(Chrześcijaństwo Boga w duchu jest to czyste i czyste myślenie,
przekształcenie ich wspólne, przejawia się w ich
i ich, niechcącemu Majestatu, i oddać Bogu szkodę
na chwałę, bez najmniejszego złozenia myśli.

myśli od tego czynu religijnego, który domaga się
najwyższej uwagi rozumu: nieśmiertelności wyłączenia
i niedopuszczenia na łagunen dobrowolnych nie wolnych,
lub wolnych działań magycznych: to adama się
do ciała i w sobie w ten sposób jest to odwrócenie;
ustala myślowo, światło wyprawy, a duch rozpro-
szony biega i po wszechświecie i biega po Olimpie
pogańskim.

Chci' w duchu jest to według retanica. S. Bony-
lego, chci' a wiara i rozum, matematyka i hierarchia,
"przez Ducha Świętego"; a w ten sposób można zresztę
stać się cyfrowicistą, matematykiem, wybitnym do-
stoją i t. d. Stąd, skądże, nie ma to być przymiotem
napisującym także, straszącym na rozum, który
pomaga nam język, i choćby w ten sposób po-
sobem dokonują się cyfrowicy.

Теперь же, как выспавшись, надо и симпатизировать

śmiercielną twó nie mógłby godnie wyrazić imienia
Jezus, nie mógłby nakłonić Ducha Świętego
jego łaski; bez którego ogni religijny prawdziwy
i doskonały jest niemożliwym; dzięki któ-
remu nie potrafię przetrwać w pomarciu mojej
przybywa.

Chcę warunki główne wyznagane w tym wyprze-
szeniu; kto chce je być potrzeba Boga; zło to wielkie
Głównie i wielkie szuka pomocy, który oddaje cześć w
duchu i prawdzie. Gdy więc Bóg jest naszym
iżdam, prawdą, na tem posiadającym Bóg, prajmo-
wici prajmościem słów godności i wyświadczenia sobie
kaszny jak również dla siebie wspólnie z nim
a to o tyle o ile jest w mojej ciele.

I to motywo doniosłej mojej nie uwzględnić
zbadania naszej celi; a głównie dotychczas jej
przekształcenia, poprawienia i wyrażenia z Boga
Każdą naszą wyrażenie twój ma dostateczne.

dotateczne warunki, a mianowicie: czy jest
 czysta? czy jest niewzbrana? czy jest szeregowa?
 Czy jest niepodzielna? czy jest całkowita, czysta, szere-
 rowana, bo takie ma się spełniać w duchu i prawdzie,
 czyli takie warunki ma posiadać.

Co do pierwszego: Jest ona czysta, sama w sobie,
 gdy pochodzi z prawdziwej i w pełni miłości; gdy
 ona przenika strykosci serc na wszystkich szczeblach
 Ale więc te same siły uwielbienia nie ukryją
 jakże namierzać, składać publicznie. Co do dru-
 giego. Czysta jest niewzbrana, w ten sposób, gdy plynie
 narciem i umysłu jako i serca; a na ten cel
 potęgę umysłu powinna być najistośniej, szeregowa
 stawiana się w tego obecności. Co do trzeciego
 Jest ona szeregowa, i niepodzielna w ten sposób
 kiedy serce lepiej nie wydzieli jej na inne przedmioty,
 ale całkowicie oddała do jednego swojego celu;
 szeregowa ma więc kiedy nie wydzieli jej na inne przedmioty.

proizvedenja raznih, koja jest bogobojnost.

2) Tenc, iá skarbina tash, porrestaje wiekiedy pra-
tác ogniem młotów: sióć bój ku swemu Kłucyng.

Współdzielnia, widoki wspólne, i on, i kiedy o re-
niewa komercyjna, do pokazania się i uchwycenia na
sobie i dnia - kiedy nim w rzeczywistości się nie jest.

Co do pierwszego: Jest ona zgoła nie w ten sposób, jeżeli
oddajemy hołd Bogu tak dobrze w radości, jak
i w smutku, w ciemności i w białym, tak
w sukcesach i w porażkach, jak
w zwycięstwach i w porażkach. Co do drugiego:

Test ona cała i gerejsus. Skierb, serce jest prze-
jęte miłością Boga, ała konieci kwoń czy ona nie
jest opieszała, zimna, lub objęta, czy jest po-
korna i z dracunkiem. Sernawsky nas' ze swoja
czest' jest w' brojona w' wamienki odpowiednio,
czyj je, z caki, uległością i poddaństwem niewolnikom
i wezwaniom, bo tym sposobem podwaja się chwota.

Smata e Najswatah Bostnig. Nie unos sie duma
faryzajska, która jest nadolna uniwersyte' sady
swatah nastig nagromadzonijch poprzednie. Co
jest przedmiot godzien wbadania i którego poz-
namy iij istotnie wiemy Boga jak go czim'
pocieraniem, lub tak, iij wstydzie nam sie nalerij
jesli inakiej dotad czepilismy.

Wier dla nas

Trime swięte, jeszce nam stawia przed oczu
wzrost nadzwyczajnej cici ku nasladowaniu abymy
sie stali doskonalszymi ucznielami Boga. Itak:

Mojesz na górze prowid Boga natopionij sady we-
kuch i gło' bokiej pokorze; i rozłożonemi rękami i
umiesionemi ku siebie, w'udzieniem swego
ciata, napalony ogniem miłosci swojej daj
otrzymat kompletne i' ukończone wyciag z

zyciowych nad Amalekianami.

Anna matka Samuela, modliła się w przy-
tomności najwyższego kapłana do pety, aż jej
ducha otrzymała wewnętrznie odpowiedź, jej
był obfity i upełnienie się walczyło przed Bogiem,
wzruszenie nie naturalne i nadzwyczajne spo-
wodovalo, że jej przykapłan oszalał pijany, ale
to przeżywanie było ujęciem nieustannym, którego
mogą doświadczać i kochać tylko dusze czyste
i niewinne, w ten sposób kiedy są przeznaczone do
miłości Boga. Anna skosztowała nie źródła
niebieskiego rozkoszy, stopoty trwała w gorącej
modlitwie aż jej niepladność za barki, wstąpiła
prapłynie praconego czasu porodku syna.

Trej - Wzrost był pierwszymi nie rozpętali
narodowi w oddaniu pokłonu i kochać i kochać
i kochać, i kochać kochały w tym czasie warunki

warunki należące do jej udostownienia; nie
 nie mogło być doskonałego, potworniejszego, gorszego
 i szlachetniejszego, nad czoł, które mi skądś.
 albowiem ~~wprawy~~ ~~masz~~ opuścić swoje kroje
 celem odnawiania Ciałowicki Boga i udzielenia
 etno profanum, wyrzekli się wszystkiego co było
 drogiem i skazaniem dla nich na ziemi; wystar-
 cza dla nich jeden kruk meteoryczny, który
 się objawił na horyzoncie i wieścił o królu na pewną
 wiadomość o narodzeniu się króla królów; skoro
 go ujrzeli, naraz pucili się w podniebienie, bez
 wątpliwości, a przystępując do tego wszystkiego
 swoich dzieł ruszyli się do stojsi ~~dziesięć~~ Boga
 udzielił. Ten król, najjędrniejszy w prokornie swej
 serce, nadejście otrzymał ofiarę; Ktoś jako swo-
 jemu królowi, Ktoś jako swemu Bogu,
 Ktoś jako najjaśniejszemu kapłanowi, który miał

niech spełni ofiarę śmierci na krzyżu dla wszystkich
ludzi.

Jeżus Chrystus wzór doskonały cerci naszej

Najnie kochany i najslawniejszy ze wszystkich
ludzi wzorem i przykładem dla nas jest nasz
najukochańszy Król. Wiedząc tajemnicę wiel-
kiej Nowej Bożycy, Bóg nasz mógł być do-
skonałym wzorem i prześlachującym przykładem
i ludzi; potrzebował być naszego przykładu i nie konie-
cznie nasłuchiwać, którzyby umieli się do niego odwołać,
a był równy we wszystkim doskonałemu
Bogu. Nowa Bożycy stała się dla nas w osobie
przemądrzejszego człowieka, którego Bóg samymi
słownymi wielki dla naszego uszczęśliwienia.

Kława nasz był przedewszystkiem wiel-
kim Bogu. Tak, i o nim słownie powiedzie-
możemy; że nieprzedstawił nam siebie na-
wzajemnej modlitwie, przeto nam dał przeprosić
najlepiej pokory, pokornej i gorącej modlitwy
i uwielbienia. Mówił on swego Syna naj-
więcej pociągając przyloty dla spełnienia swej wielkiej
ofiary i wystawienia do Bóstwa sprawy. Mówił on
o wielkiej wspaniałości. Także i on sam
Bogu. Istotnie. Boga był najdoskonalszym i
najdoskonalszym i najwspanialszym. Spełnił wszystko.
Jedynie w tym celu, aby przeobrazić gniew Ojca
niebieskiego. Modlił się ~~na~~ swego bliźniego
srodkiem. Chionym i na kałwaryi, gdzie
spełnił najświętszą ofiarę, dla wyzwolenia nas
z piekieł, a otworzenia bramy do Nieba i do
królestwa swojej najdroższej. Obojętnie miłośnik.

miłośnik doskonały, którego powinniśmy
naśladować i tańczyć się z nim na po-
średnictwem naszych modłów, jeżeli chcemy
nadać im wagę i wartość prawdziwą. Jezus
Chrystus nasz Bóg, nasz Kława i nasz
Wódz najlepszy, prosił Boga Ojca za
nami abyśmy mieli miłość z nim
i udział w następnym Jego ciele; prosimy za
Jezusem Chrystem, prosimy jak prosił
Jezus Chrystus i prosimy przez Jezusa Chry-
stusa: bo tak było winno nasze naderwanie.
Jedyńca chęć nasza nie jest takim
wzorem i przykładem ale wierznie brzołym, ponieważ
wielbimy tego samego Boga w ciele i w
na ziemi, jeżeli tylko oddajemy mu chęć
w duchu i prawdzie; z tego względu powin-
niemy z naszą chęcią tańczyć się do tych doświadczeń

duchów świętych jak się im ujął i pod
 wódka Tronu Bożego. Oni składają ustami
 serca, moimi najukochańszymi i sercem. Bogost-
 wienie, i chwata, i mądrość, i dążenie,
 i cnota, i miłość, i ta Bogu na cześć na
 wieki wieków. Amen.

O to to właśnie forma ta, której użył
 Bóg w całym Kościele tryumfującym;
 wszystkie duchy niebieskie, wszystkie święci
 Państwo Boże, Wymowny, i wszystkie święci
 Dniwie w ciele. Jednym chórem, jednym
 głosem, jednym wzniesieniem i uniesieniem.
 uctwieniem sobie wzajemnie wygłaszają chwale
 Bogu a ja prośba Tronu Jego na którym
 się rozkołysa i wznosi mądrość Najwyższa
 Wszystkie te sprawiedliwi, którzy składają
 Kościół w najczystszy powinni iż to powłamać to
 1. Jan. Apok: 4. 10.

to na ziemi co mają śpiewać wiecznie w ściebie
Sungshwi i na wielki smutekwi powtarzają
ustawionnie święty chanlyk, co stanowi ich
pamięć, ich smutek wiekiście, nie pro-
siedają samego Boga, którego potrzeba
tego stać na odebranych tylko łask: On
bowiem jest krótkim tego smutku i On nas
uwolnił przez swoją miłość i miłość kochać
od przekleństwa na któreśmy wpadli,
wziął sam i torceknio, ale nas tylko utr-
mił od sprawiedliwości Boga, swego Cza-
i myławił od piekła na któreśmy następił.
Chwała jemu samemu się na tego, prania wa-
odwołał Argum i na dwoje i mi nie trzeje-
ciotni; na wspomnienie imienia Jego
i osrołkie kolano i gina się tak niebieskie
jak i piekielne. Kastaże on na nas

24
nasza, chwota, nie uwzględa, nie. On jest sama,
dobrocią i samą sprawiedliwością, wielkością
miłosierdziem; On jest tylko Błagim i Błagim
i samą miłosierdną doskonałością.

Naszymy więc tego mądrości i miłosierdną,
która ten świat widzialny do pięknie i fun-
dawata; mądrości, która do uwypatrkich tego
świata nam się objawia, mądrości, mądrości,
która nam wskazuje ścieżki do osiągnięcia
szczęśliwości, jaka, mamy się cieszyć i cierpieć,
jeżeli nie ukończymy i drugi sam wskazanej przez
Doktora Chrystusa i tego Ewangelija. ~~Do~~
Boga samego naszego i ta i toż, w
kim jest ośrodkowy punkt sparcia i kłótni
wszystkich doskonałości; ten e tego jesteśmy
stać się, a i kim siłą i mianem; i nie oba-
wiamy się i podwojonym nieprzyjaciela

nieprzyjaciela. Pierwszy z imienia
wielkim wspaniałym swoim doskonałości
od wieku do wieku, ponieważ jest wieczny.
Bogiem, nie ma początku ani końca
moja kopia.

e ta kopia, pierwsza i. przypomina o bóstwie
i obojętności, to jest że takowy po-
winien się znajdować w najświętszym prawnie
i ustanowienie, uważać się na istotę niebry.
leczna, grzeszna, a w ten sposób chronić
się i powziąć się, nieść w przytomności Pana
i Boga. —

Tajknie i proklamujemy przed Bogiem moim
Król Proch; płaćmy przed Cieniem, który
nas stworzył, i płaćmy. On jest naszym
Zbawcą i naszym Bogiem, a my Jego ludem
i oświeckani Jego sławą. Święty Jan mówi (2)

1) Psal. 94.

2) Apoc. 4.

moi nie swięci i święty obierają ten Boga i pro-
 dają na obliwa swoje dla oddania i dla
 holdu; i chociaż chwast pokryje to przeciek,
 to przytomności jego są najani nie wznosi
 sługami. Wtedy Molawie rośnie i spada na
 holana dla oddania swojego uskanowania
 Catorickowi-Boga. (3) i bliznowy się potłumi-
 sie jemu. (3) Tenus Chrystus takie przybrał
 pokorną postawę w Ogrodzie Oliwnym, kłękając
 on nachylony ze wzruszeniem oczyma ku
 niebu, jako ostatni rolnik grabi się w pro-
 chach ziemi i ciałem i duszą z siebie: bytota
 niewdzięczne i pokorzenie i poddać się strasznemu
 prawu Boga Ciała. Wnagrywni Chrześcijanie
 w upokarzającej pokorze powinni oddawać pokłon Bogu;
 a to z łagodną sprawiedliwą i słuszną władzą
 to jest że kiedy ciało się unika i upokorzenia
 ziemi, to duch i serce w tenraz lepiej unosi się

człowiek się ku chlebu. Tylko przez upór i porzucenie
dokonywa się wygnanie swej ugody i wiary.
W ten czas uwaga się człowieka i sądzi na oświ-
wionego i wygłoda rychłego umiarkowania; nadto
przypominając sobie że jest wzięty z ziemi
i powróci do niej, — wie że upadł przez grzech,
a nie powstanie z niego, że tylko przez łaskę
Boga. Prosimy Go i modlimy się, rano, w południe
i wieczorem; a lepiej jeszcze siedemkroć dziennie
z Dawidem; wszak Bóg jest przenikliwym
na ogni pragnieniem; i straszącym punktem
oparcia i ostatnim końcem naszego życia; szukamy
co się Go w Jego świątyni i w Jego przybytku.
Prosimy w życiu naszym ten organ tak słabej, wzmocnij
i wspaniałej i wzmocnij ten organ, nasza nadzieja,
i spotykamy go wiernie!

